

Andreas Soneryd

En skejtares dagbok

TIDEN

Tiden
Box 2052, 103 12 Stockholm
tiden@tiden.se
www.tiden.se

© Andreas Soneryd 2004
Omslagsillustration: Magnus Bard
Omslagsoriginal: Jeannette Persson
Tryckt hos MediaPrint AB, Uddevalla 2004
ISBN 91-88879-57-7

Tiden ingår i P. A. Norstedt & Söner AB, grundat 1823

Skateboard: (eng., av *skate* 'skridsko' och *board* 'bräda'), rullbräda, platta (75–80 cm lång, 20–25 cm bred) med fyra hjul som styrs genom att åkaren förskjuter kroppstyngden. Tävlingar, inkl. VM (sedan 1966), förekommer i skateboardåkning.

(från Nationalencyklopedin)

Skateboard: det som skiljer människorna från töntarna

(från Arvid Carlberg)

17 augusti, torsdag

Jag undrar vad det var för klok glidare som uppfann hjulet och om den personen i så fall tänkte på skateboarden? Först kom gången, sen kanske man lärde sig springa, rida, åka vagn, tåg, cykel, bil, flygplan, rymdraket och till sist skateboard. Det är alltså det senaste. Allt efter det, som rullskridskor och annat larv är bara dåliga efterapningar. Skateboard är det modernaste sättet att förflytta sig. Det är därför jag åkt skateboard sedan jag lärde mig gå. Jag är modern.

Sedan massa år tillbaka har jag haft samma dröm. Taket på Skäggetorpskyrkan har formen av en enorm halvramp. Tänk att droppa från toppen och åka rakt ner. Man skulle nå ljusets hastighet.

Jag vet inte vad jag skulle välja mellan det och att "vara" med en tjej. Hempa tycker helt klart att en tjej skulle vara bättre. Det skulle vara bättre än familj, framgång, en miljon på banken, egen ramp och världsfred. Henry är mer tveksam.

– Fem meters air eller en brud mellan lakanen! kanske jag frågar.

– Ja, kanske han svarar.

Han är finne.

Dagarna innan nian börjar är lite konstiga. Jag kan tänka mig att en dödsdömd känner likadant. Man vill hinna med allt,

äta allt, se allt. Samtidigt vill man inte ta ut sig för mycket för det är liksom lov.

Allt är i mitt fall att köra i full fart mot hoppet och trotsa alla möjliga tyngdlagar med brädan. Tyngdlagen vinner oftast, men ibland är det jämnt.

Dom senaste dagarna har vi gjort hoppet mobilt tack vare hjul från en slaktad kundvagn. Vi kallar det "Det Mobila Hoppet (DMH)" och det påträffas oftast vid slutet av Glyttingebacken. Tar man fart uppifrån järnvägsbron kommer brädan upp i 200 km/h. Det ger rätt skjuts på höjden.

Hela sommaren har jag försökt mig på en perfekt 360-graders. Det har gått ganska bra, åtminstone till 220 grader ungefär, sedan är oftast marken för nära. Henry försökte sig på något liknande. Hans var helt ok, men inte lika kulturella som mina. Det var mer blod alltså. Hempa nöjer sig med att komma ner med livet i behåll.

Mina armbågar och knän börjar se lite slitna ut och det gör min gamla Shorty-bräda också.

20 augusti, söndag

Varför har jag satt igång med att skriva dagbok? Är det för att man om trettio år ska kunna kolla in gamla utskrifter och se att man fick hår på snoppen vid 13,5 års ålder, att man var ganska långt ifrån att få en kyss av en flicka på en klassfest i åttan, att man nästan bröt benet vid en boardslide under sommarlovet mellan åttan och nian?

Vem intresserar sig för det? Mina barn?

För att få barn betyder det att jag måste göra ”det”. Det verkar inte direkt lovande.

För att hålla dig à jour kan jag säga att håret kom redan i sexan, även om Henry var King-Kong och jag mer lik en kinesisk nakenhund.

Vilka stora händelser kommer jag att vara med om? Att dansband räknas som kvalitetsmusik? Att en mattelektion kan vara intressant? Att tjejer blir begripliga?

Därför har du, lilla vän, kommit till. Vad ska jag kalla dig? Ronny, Sigurd, Kitty?

Jag tycker vi är du med varandra tills vidare.

Nu är det i alla fall snart dags för nian. Hempa har några teorier om vad som borde hända då:

- mindre tid på brädan, mer på brudar

- första fyllan
- en bra fredagskväll behöver inte betyda tre lyckade trick efter varandra
- vid slutet av nian ska oskulden vara något man pratar om i ... vad heter det? Imperfekt.

I morgon börjar skolan. Mamma tror att det nya året ska bli bättre än det förra, men hon börjar å andra sidan vänja sig vid besvikelser.

21 augusti, måndag

Första dagen i skolan:

- Camilla har nog fått lite större bröst
- Peter kan tävla i formel 1 med sin moppe
- Kent har bytt klädsmak från ful till jätteful
- biologilärarinnan Tics såg ut att ha så stora linser på brillorna att hon nog skulle må bättre av ett periskop

Jag tror att hormonerna har utvecklats över sommaren. Hanna verkar inte alls vara en sån jobbig brud längre, även om hon fortfarande har pipig röst. Stina fick jag stanna och kolla på både en och två gånger. Något har hänt ovanför hennes mage och det (dom) pekar rakt fram.

Vad betyder det här? Har Hempa rätt? Det vore i så fall första gången.

Måste man bry sig mer om brudar än om brädan? Det verkar lite otäckt. Fast det är svårt att vara en hård skejtare när man heter Arvid. Jag slår vad om att morsan döpte mig till Arvid bara för att kunna komma på ännu fler roliga namn, som Argvid, Larvid och Gullvid. Det sista kom hon på en gång när det skulle komma gamla människor och hälsa på och jag var tvungen att ha hela och rena kläder på mig.

Gullvid. Skitkul.

23 augusti, onsdag

En vanlig skoldag i förortsglattet. Rulla till betongklossen, also known as Skäggetorp High. På vägen dit kan man gärna prova att grinda lite mot en trottoarkant (och stupa som dagbokskillen Arvid gjorde).

Väl framme får man gå till skåpen och låsa in brädorna. Annars kanske Wachtmeister snor den för en.

Har man tur kan man ha fått något sött meddelande på skåpet. Det kan vara något personligt riktat som *skatebög* eller något mer allmänt som *KUK*. Tjejerna får ibland lite trevligare klotter, men oftast står det vad dom egentligen jobbar med.

Själv klottrar jag inte så mycket på skåp. Åtminstone inte varje dag. Jag föredrar toaletter för då kan man sitta och skapa ostört. Jag har inte skrivit något än, men jag läste en liten dikt på muggen i dag.

Maja är söt stod det och under det *Nehej. För liten häck* och det avslutades med **↑ gillar elefantrövar.**

Jag vill inte tänka för mycket på skolan. Det gör mig ledsen. Men jag är ännu ledsnare att Ligonet Lignell inte ansträngt sig ett dugg över sommaren för att bli en bättre mattelärare. Jag hatar matte och är riktigt kass på det. Hempa och jag har idiotmatte medan Henry har snille. Egentligen skulle Hempa gått i en ännu lägre nivå, men det finns väl inte.

Igår hälsade Lingonet oss välkomna en minut ungefär. Sedan märkte han att det inte var några nya i klassen. Han slutade alltså vara trevlig och delade ut böckerna. Jag fick ett ex som knappt höll ihop i pärmarna.

– Kom ihåg att dom ska vara i samma skick när ni slutar som när ni fick dom, sa han.

Schysst. Redan står man i skuld till skolan.

24 augusti, torsdag

Morsan kände för att prata i morse och eftersom jag ändå var där svarade jag. Så här lät det ungefär:

- Har du tänkt på gymnasiet än?
- Hur så? Jag går bara i nian, sa jag.
- Jag har för mig att gymnasiet börjar efter nian.
- Bara om man inte behöver gå om.
- Sluta larva dig, sa mamma med lite ilsknare ton.
- Ähhh, jag vet inte. Vad tjänar man bäst på?
- Läkare eller kanske nåt med data.
- Då går jag den linjen.

Mamma jobbar med ekonomi. Pappa kallar sig levnads-konstnär. Lillsyrran säger att hon ska bli civilingenjör och verkar till och med veta vad det betyder. Det är inte så att familjen saknar medel att försörja sig i framtiden.

Henry vet inte heller vad han vill bli. Hempa säger att han ska bli elektriker eller bilmekaniker.

- Skitbra med svartjobb, säger han.

Jag är inte helt säker på att han vet vad det betyder.

Det är tur att inte varje lektionstimme är matte, även om det känns så ibland. Då och då är det historia. Det är själva motgrejen till matte. Jag är ett geni. Jag kan rabbla upp kungars

dödsår som ingen hört talas om. Jag kan berätta om alla större civilisationer från faraonernas tid. Tyvärr imponerar det inte på tjejerna. Det imponerar bara på plugg-Fredrik.

– Tycker du det är svårt? frågade han innan historien. Med stormaktstiden alltså?

- Inte speciellt.
- Vem var kung innan Karl XII?
- Det kommer inte i läxan.
- Nej, men vet du?
- Karl XI, sa jag.

Den lilla fjäskisen ville väl ställa in sig hos lärarinnan. Jag tror han kände sig lite dum när Hempa och några andra glidare började skratta. Till och med några tjejer drog på munnen. Kanske kommer jag att bli känd som Arvid, den roliga och intelligente.

Nej, det är knappast troligt. Dom har känt mig för länge för det.

Det enda bra på dagarna är rasterna. Vi brukar antingen spela kort med Kattja, åka bräda eller gå upp till centrum för att sno tuggummin. Även Hempa har siktat sig in på dom vanliga gummina.

- I år kommer det att hända, sa Hempa.
- Jag skulle inte satsa några stora pengar, sa jag.
- Det skulle jag. Vi är bjudna på fest på fredag.
- Bjudna? Vi? sa Henry och jag samtidigt.
- Eller liksom. Det är några som ska supa på ett ställe i stan. Vi ska dit.
- Men vi ska se på Asphalt Philosophy på fredag. Asschysst skejt.

– Pilla varandra i röven kan ni väl göra nån annan gång.

Vad säger man om en sån sak? Inget, visade sig.

Så nu ska vi på fest. Jag vet inte om jag ska gråta eller gråta. Fast Hempa lovade att det skulle komma brudar och sånt ska man inte helt strunta i. Om Hempa kysser någon innan jag gör det kan jag lika gärna lägga in mig på munkkloster. Eller nunnekloster. Rrrr. Dirrrtyyy.

Förresten har Lingonet skojat till det ordentligt och sagt att vi ska vara klara till sidan trettio i matteboken till nästa vecka. Det är ungefär tjugoåtta sidor mer än jag har hunnit.